

2. I § 469, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»I sager om tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse og tilbageførsel i henhold til lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien regnes fristerne dog fra patientklagenævnets afgørelse i sagen.«

3. I § 470, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Dommeren påser i øvrigt, at sagen fremmes mest muligt.«

4. I § 765 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Justitsministeren kan efter forhandling med socialministeren og sundhedsministeren fastsætte regler om meddelelse af tilladelse til udgang m.v. til personer, der er anbragt i institution eller hospital m.v. i medfør af stk. 2, nr. 3 eller 4, når der ikke i øvrigt er taget stilling hertil. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser, der træffes i medfør af disse regler, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

5. I § 811 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med socialministeren og sundhedsministeren fastsætte regler om meddelelse af tilladelse til udgang m.v. til personer, der er indlagt på hospital for sindslidende m.v. i medfør af § 809, stk. 2, når der ikke i øvrigt er taget stilling hertil. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser, der træffes i medfør af disse regler, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 648 af 12. august 1997, foretages følgende ændring:

1. Efter § 73 indsættes:

»§ 73 a. Justitsministeren kan efter forhandling med socialministeren og sundhedsministeren fastsætte regler om meddelelse af tilladelse til udgang m.v. til personer, der er anbragt i hospital for sindslidende m.v. i henhold til en afgørelse truffet i medfør af §§ 68 eller 69. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser, der træffes i medfør af disse regler, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1999.

Stk. 2. § 1, nr. 14, finder anvendelse på klager, der fremsættes efter lovens ikrafttræden.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland.

Stk. 2. §§ 1 og 3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 1 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.